

Na overleg met de heren drs. H. Halbertsma, namens de Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek, en ir. C. J. Bardet, namens die voor de Monumentenzorg, werd besloten om te trachten door het maken van een aantal kleine sleuven toch iets omtrent het middeleeuwse gebouw terug te vinden. Dit betekende echter dat ieder gevonden stuk muur eerst gefotografeerd en getekend en vervolgens de sleuf gedicht moest worden, voordat op een ander punt kon worden begonnen. Het vele tekenwerk is verricht door de heer Th. van Straalen, die in de tweede week assistentie verkreeg van de heer A. van Pernis (Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek). Het vele grondverzet in korte tijd was mogelijk, doordat de ingang onder de toren breed genoeg was om een kleine graafmachine door te laten. Binnen het koor is een een tufstenen fundering aangetroffen van een even breed maar korter koor met halfronde sluiting voorzien van twee rechtgesloten zijkapellen, uitgevoerd in gietwerk techniek; dit wil zeggen dat de muren opgetrokken zijn uit twee rijen tufsteenblokken $36,5/52 \times 15/23,5 \times 9/11$ cm, waartussen een soort stampbeton is aangebracht, bestaande uit brokken steen en puin in specie. De vulling bevat veel romeins materiaal zoals fragmenten van dakpannen. De overblijfselen van de koorsluiting zijn tendele in 1941 vernield bij de aanleg van een verwarmingskelder, maar de constructie ervan is toen vastgelegd door de heer A. Bijl Mzn.

Aan het koor sluiten een noorder- en een zuidertransept aan, eveneens van tufsteen, echter uitgevoerd als massief werk, steenmaat $31/48,5 \times 16/18 \times 9/11,5$ cm. Van het noorder transept is een klein deel bewaard gebleven buiten de kerk in het waaggebouw, zij het dat het opgaande werk sterk gerestaureerd en meerdere malen ingrijpend is hersteld.

Aan de zuidzijde van de kerk is niet gegraven, maar blijkens een grondboring is hier nog een deel van de fundering van het transept aanwezig. Dat dit gelijke afmetingen als het noordelijke had, blijkt uit een bestek uit 1601, toen de ruïne ervan verbouwd werd tot een verblijf voor de galeislaven ten behoeve van de admiraliteit. Het heeft muren van tufsteen, dik 3 voet, en meet inwendig 24×26 voet, welke maten geheel overeenkomen met die van het noorder transept. Inderdaad was tussen de noordelijke uiteinden van de zijgevels nog een houten fundering aanwezig, afkomstig van de verbouwing van 1601.